

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelijcke En Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Shertogenbosch, 1627

Noch van Patienci'. Op de wijze: O Feest' lijck dagh, &c.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55083)

Den Heer verbept / Lief volght na leyt /
't komt al uyt rechter minnen.

Behout inwendigh stercken moedt /

In lief / in leet / in suer / in soet /

In hebben / en te der ven :

Houdt dese leer // In sucht / in seer /

In leven / en in sterben /

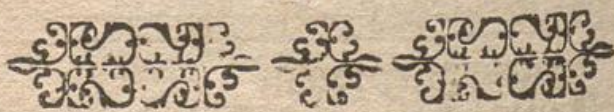
Geen quader dingh als eyghen wil /

't Maect tusschen ons / en God geschil /

't Belet sijn soet in-bloepen!

Den will' versaeckt // En Godt ghesmaect /

Dat doet de deughden groepen.

Noch van Patienci'.

Op de wise :

O Feest'lijck dagh, &c. 164.

O Godt gheeft mijn
Doch eens een grondigh sterben :

Om ghelijck te zijn

In lief / en oock in leyd :

En sonder pijn /

In 't hebben en in 't der ven /

Om de liefde dijn /

Tot uwen wil bereydt /

Ⓞ Heer /

O Heer/dooz uw' kracht/
 Gheeft my/dat ick verwacht:
 Dat ick/na uwen wille soet/
 Magh stryden met een vroom gemoet/
 Om te wesen kleyn/
 Verduldigh ende reyn.

Dat ick/ &c.

Ick voel mijn gheest
 Gheheel bereydt te waghen/
 En in minst en meest
 Godts wil t'aenbeerden bly:
 Gantsch onbevreesst
 Het Cruys hem na te draghen/
 En in drucks tempeest
 Hem altydt blijven by/
 Maer kranck is het vleysch/
 Het soeckt al sinen epsch.
 Ick wil de reden volghen naer/
 Al valt het mijn natuer wat swaer:
 Het vleesch moet toch met pijn
 Whier ghestorven zyn.

Ick wil/ &c.

Och! die eens moght
 Dooz sterben soo gaen leben!
 Dat hy/wel bedocht/
 Dijn qua' natuer vergaet!
 Die eens volbrocht
 Godts wil/en gingh begheben/

Dat hy eerstmael socht/
 En daer het vleesch na staet!
 Die sou metter daedt
 Hier geeren zyn versmaedt.
 Want lijden/pijn/ schandael/verdziet/
 't En magh de ziel al schaden niet:
 Als sy in haren grondt
 Dooz liefden is ghewondt.

Want/ &c.

Al most men hier
 Het vleesch en bloedt verteeren/
 Water ende vper
 Dooz-waepen koudt en heet:
 Sonder ghetier/
 En sonder bijster beeren/
 Om Godts liefde fier/
 Wy mosten zyn berepdt.
 Want sijn liefde sijn
 Der sint dzuck ende pijn.
 Als onse ziel upt liefde soet
 Ghetrocken wort na 't Hemels goet/
 's Lichaems dzuck en seer
 En acht sy dan niet meer.

Als onse/ &c.

O Myns/ o Heer/
 Wilt my dees' graci' gheben:
 Dat ich meer en meer
 Uw' liefde soeck allepn:
 Ent' uwer eer

Geen

Geen dingh en magh aenkleven/
 Dat mijn hert treckt ne'er
 Van u/o klaer fonteyn.
 Nienhoozt mijn gheweyn
 Alhier in 't aerdsche pleyn:
 Leert my/ sonder verkiezen mijn/
 Dw' wil perfect subject te zyn:
 Dat ghy/na de doodt/
 My namaels niet verstoet.

Leert my/ &c.

Volgen eenighe Lof-sanghen
 van de Hoofst-stucken der Chryste-
 lijcker leeringhe/ ofte den
 Catechismus.

Het Vader onse.

Op de vyfse:

Ick heb de groene straten, &c.

Ons Vader Godt gheprezen/ Die

in den Hemel zyt: Gehelicht soa

ff s

moet